

แบบการเสนอผลงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลบุคคล/ตำแหน่ง

ชื่อผู้ขอประเมิน นางสาววาณิชยา นิลวิเชียร

ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการป่าไม้ ระดับชำนาญการ ตำแหน่งเลขที่ ๒๗๐

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งปัจจุบัน ปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้าฝ่ายวิชาการและเสริมสร้างศักยภาพ และทำหน้าที่ประจำฝ่ายบริหารการอนุรักษ์สัตว์ป่า ดังนี้ (๑) ศึกษา สำรวจ ติดตาม และวิเคราะห์ผลกระทบการอนุรักษ์ตามอนุสัญญา CITES ต่อการค้าสัตว์ป่าระหว่างประเทศที่ผิดกฎหมาย (๒) รวบรวมและจัดทำข้อมูล หรือแนวทางเพื่อเผยแพร่และสนับสนุนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญา CITES (๓) สนับสนุนงานวิชาการสำหรับโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญา CITES (๔) วิเคราะห์และกำหนดท่าทีสำหรับการประชุมเจรจาและการอนุรักษ์สัตว์ป่า CITES รวมถึงพันธกรณีระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง นักวิชาการป่าไม้ ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๑๗

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง ปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้างาน ซึ่งต้องกำกับ แนะนำ ตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ร่วมปฏิบัติงาน โดยใช้ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์และความชำนาญสูงมากในด้านวิชาการป่าไม้ ปฏิบัติงานที่ต้องตัดสินใจหรือแก้ปัญหาที่ยากมาก และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย หรือ ปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์โดยใช้ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ และความชำนาญสูงมากในด้านวิชาการป่าไม้ปฏิบัติงานที่ต้องตัดสินใจหรือแก้ปัญหาที่ยากมาก และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง กลไกและขั้นตอนการเตรียมการสำหรับการเข้าร่วมการประชุมภายใต้อนุสัญญา CITES

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ ตุลาคม ๒๕๖๔ - ธันวาคม ๒๕๖๖

๓. ความรู้ ความชำนาญ หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

บทบัญญัติแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า กฎกระทรวงและระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ การประชุมเจรจาระหว่างประเทศ การวางแผน จัดการ และติดตามประเมินผล การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการจัดการและวิเคราะห์ข้อมูล

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

สรุปสาระสำคัญ

อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora: CITES) เป็นความตกลงระดับนานาชาติระหว่างรัฐบาลของประเทศ/รัฐต่าง ๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความมั่นใจว่า การค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าจะไม่ส่งผลกระทบต่อความอยู่รอดของชนิดพันธุ์นั้น ๆ ในธรรมชาติ โดยเฉพาะชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์หรือถูกคุกคาม โดยการสร้างเครือข่ายทั่วไปในการควบคุมการค้าระหว่างประเทศทั้งสัตว์ป่าและพืชป่าที่มีชีวิต ซาก รวมถึงผลิตภัณฑ์ ด้วยระบบใบอนุญาต (Permit) ในการนำเข้า (Import) ส่งออก (Export) นำผ่าน (Transit) และส่งกลับออกไป (Re-Export) ของชนิดพันธุ์พืชและสัตว์ระบุไว้ในบัญชีแนบท้ายที่ ๑, ๒, ๓ (Appendix I, II, III) ของอนุสัญญา CITES ในปัจจุบันมีภาคีสมาชิกทั้งหมด ๑๘๔ ประเทศ ซึ่งประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีสมาชิก ลำดับที่ ๗๗ เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๒๖ และเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๒๖ โดยมีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในฐานะหน่วยงานหลักระดับชาติของอนุสัญญา (National focal point) ทำหน้าที่ประสานงาน และดำเนินการต่าง ๆ ตามพันธกรณีอนุสัญญา CITES กับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการเข้าร่วมประชุมที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญา CITES ได้แก่ กรมประมง กรมวิชาการเกษตร กรมศุลกากร และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ของอนุสัญญา CITES ในการค้า การอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์สัตว์ป่าและพืชป่าอย่างยั่งยืน

การประชุมภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) แบ่งออกได้ ๓ ระดับ ได้แก่

๑) การประชุมคณะกรรมการด้านพืชของอนุสัญญา CITES (CITES Plant Committee: PC) และการประชุมคณะกรรมการด้านสัตว์ของอนุสัญญา CITES (Animal Committee: AC) ซึ่งประกอบด้วย ตัวแทนจาก ๖ ภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก ได้แก่ (๑) แอฟริกา (๒) เอเชีย (๓) ยุโรป (๔) อเมริกาเหนือ (๕) อเมริกากลาง อเมริกาใต้ และแคริบเบียน และ (๖) โอเชียเนีย และผู้เชี่ยวชาญด้านกำหนดชื่อชนิดพันธุ์ (Specialist on nomenclature) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญด้านกำหนดชื่อชนิดพันธุ์นี้จะไม่มีสิทธิในการออกคะแนนเสียง (Vote) โดยการประชุมทั้งสองการประชุมนี้ จะมีการจัดการประชุม ๒ ครั้ง ในช่วงระหว่างการประชุมภาคีอนุสัญญา (CITES CoP) ครั้งก่อนกับการประชุมภาคีอนุสัญญา (CoP) ครั้งต่อไป เป็นการประชุมที่จัดขึ้นเพื่อพิจารณาการขึ้นบัญชี การกำหนดชื่อวิทยาศาสตร์ของชนิดพันธุ์พืชและสัตว์ภายใต้อนุสัญญา CITES ตลอดจนการสนับสนุนด้านวิชาการ ให้คำแนะนำปรึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ โดยคณะกรรมการทั้งสองชุดจะรายงานผลการดำเนินงานให้ที่ประชุมภาคีอนุสัญญา (CITES CoP) ทราบ และให้คำแนะนำแก่คณะกรรมการบริหารอนุสัญญา CITES หากได้รับการร้องขอ ซึ่งในส่วน of กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม (Mammals) สัตว์เลื้อยคลาน (Reptiles) นก (Birds) และแมลง (Insects) ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการประชุมคณะกรรมการด้านสัตว์ของอนุสัญญา CITES (AC) โดยผู้เข้าร่วมประชุมที่เป็นคณะกรรมการ (Committee) จะมีสิทธิในการออกคะแนนเสียง (Vote) ส่วนภาคีสมาชิกที่ไม่ได้เป็นคณะกรรมการด้านสัตว์ของอนุสัญญา CITES จะสามารถเข้าร่วมประชุมได้ในฐานะผู้สังเกตการณ์ (Observer) แต่ไม่มีสิทธิออกคะแนนเสียง (Vote) ต่อวาระต่าง ๆ ที่เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการ โดยสามารถขอล่าถ้อยแถลงในที่ประชุม (Intervention) ได้

๒) การประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา CITES เป็นการประชุมของคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา CITES ซึ่งประกอบด้วย ตัวแทนจาก ๖ เขตภูมิศาสตร์หลัก ได้แก่ ทวีปแอฟริกา ทวีปยุโรป ทวีปอเมริกาเหนือ ทวีปอเมริกากลางและอเมริกาใต้ คาริเบียน และโอเชียเนีย อีกทั้งยังประกอบด้วย สมาชิกภาพของคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา CITES คือ (๑) Depositary Government ซึ่งก็คือ สมาพันธรัฐสวิส (๒) ประเทศที่จะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมภาคีอนุสัญญา CITES ในครั้งต่อไป (Next Host Country) และ (๓) ประเทศที่เป็นเจ้าภาพการประชุมภาคีอนุสัญญา CITES ครั้งล่าสุด (Previous Host Country) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับการบริหาร งานในการบังคับใช้อนุสัญญา ได้แก่ การบังคับใช้กฎหมาย กลยุทธ์ในการอนุรักษ์อนุสัญญา กฎระเบียบในการบริหารงาน การบริหารด้านการเงิน การกำหนดมาตรการลงโทษภาคีที่ไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีที่สำคัญ และการมีส่วนร่วมของสมาชิกและอื่น ๆ ที่เป็นประเด็นด้านการบริหารอนุสัญญา โดยการประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา CITES จะมีกำหนดจัดขึ้นทุกปี และจะมีการจัดประชุมขึ้นก่อนหน้าและหลังการประชุม CITES CoP หนึ่งวัน โดยผู้เข้าร่วมประชุมที่เป็นคณะกรรมการ (Committee) จะมีสิทธิในการออกคะแนนเสียง (Vote) ส่วนภาคีสมาชิกที่ไม่ได้เป็นคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา CITES จะสามารถเข้าร่วมประชุมได้ในฐานะผู้สังเกตการณ์ (Observer) แต่ไม่มีสิทธิออกคะแนนเสียง (Vote) ต่อวาระต่าง ๆ ที่เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการ โดยสามารถขอกล่าวถ้อยแถลงในที่ประชุม (Intervention) ได้

๓) การประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (The Conference of the Parties to CITES หรือ CITES CoP) เป็นการประชุมระหว่างภาคี ที่มีกำหนดจัดการประชุมขึ้นทุก ๆ ๓ ปี เพื่อทบทวนความก้าวหน้าในการอนุรักษ์ชนิดพันธุ์อยู่ในบัญชีแนบท้ายอนุสัญญา พิจารณาข้อเสนอในการบรรจุชนิดพันธุ์สัตว์หรือพืชเข้าในบัญชีแนบท้ายอนุสัญญา และการปรับปรุงบัญชีแนบท้ายอนุสัญญาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ของสัตว์หรือพืช พิจารณาการดำเนินงานและรายงานต่าง ๆ จากภาคีสมาชิก และคณะกรรมการชุดต่าง ๆ สำนักเลขาธิการ CITES และคณะทำงานต่าง ๆ ภายใต้อนุสัญญา CITES รวมถึงการพิจารณาข้อเสนอ (Proposals) แก้ไขบัญชีชนิดพันธุ์ในบัญชีแนบท้ายที่ ๑, ๒ และวาระการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานให้เป็นไปตามอนุสัญญา CITES (Working Documents) ตลอดจนเสนอมาตรการและกำหนดหลักเกณฑ์หรือแนวทางปฏิบัติต่าง ๆ ให้สามารถอนุรักษ์ตามอนุสัญญาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการประชุม CITES CoP เป็นการประชุมที่มีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากเป็นเวทีที่ภาคีสมาชิกมีสิทธิในการเข้าร่วมประชุมเพื่อร่วมบริหารอนุสัญญาและรักษาสหิทธิประโยชน์ของตนเอง และมีสิทธิออกคะแนนเสียง (Vote) ต่อวาระต่าง ๆ ที่เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมได้ ทั้งยังเป็นการประชุมที่เป็นการตัดสินใจขั้นสุดท้ายระหว่างภาคีสมาชิกร่วมกัน โดยจะส่งผลกระทบต่อการทำงานด้านการค้าระหว่างประเทศของภาคีสมาชิกของอนุสัญญา CITES และหากภาคีสมาชิกใดไม่ดำเนินการได้ตามที่กำหนด อาจจะถูกใช้มาตรการที่รุนแรง คือการถูกระงับการค้าชนิดพันธุ์สัตว์และพืชตามบัญชีแนบท้ายอนุสัญญา CITES กับภาคีสมาชิก ดังนั้น การเข้าร่วมในการประชุมนี้จึงมีความสำคัญมากต่อประเทศไทยในฐานะที่เป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญา CITES เพื่อรักษาสหิทธิและผลประโยชน์ของประเทศไทย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเตรียมการที่ดีก่อนไปเข้าร่วมการประชุม เนื่องจากจะต้องทำหน้าที่รักษาสหิทธิประโยชน์ของประเทศในเวทีการประชุม CITES CoP ให้ได้มากที่สุด และเมื่อการประชุม CITES CoP สิ้นสุดลง ก็ยังสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามมติที่ประชุม CITES CoP ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าการเข้าร่วมประชุมของอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) ในระดับต่าง ๆ จำเป็นต้องมีผู้แทนจากประเทศไทยไปเข้าร่วมประชุม โดยเฉพาะการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES CoP) ดังนั้น การเตรียมการที่ดี และการจัดทำทำที่ของประเทศไทยอย่างรอบคอบ เพื่อกำหนดจุดยืนที่ชัดเจนก่อนการเข้าร่วมประชุม จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยรักษาผลประโยชน์ของประเทศไทยให้ได้มากที่สุด แสดงให้เป็นถึงภาพลักษณ์ที่ดี และส่งผลให้ประเทศไทยสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามพันธกรณีของอนุสัญญา CITES ได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

ขั้นตอนการดำเนินงาน

๑) ศึกษาและทำความเข้าใจสาระสำคัญของอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES)

๒) ศึกษาโครงสร้างของสำนักเลขาธิการ CITES

๓) ศึกษากลไกการดำเนินงานของอนุสัญญา CITES

๔) จัดทำรายละเอียดของการเตรียมการก่อนเข้าร่วมการประชุม ได้แก่

๔.๑) ศึกษาลักษณะและรูปแบบการประชุม

๔.๒) ศึกษากฎระเบียบและข้อบังคับการประชุม (Rule of Procedures) เฉพาะของแต่ละการประชุม เพื่อให้ทราบถึงข้อบังคับการประชุมหลัก ๆ และมีความชัดเจนในวิธีปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สิทธิในการพูด และวิธีในการออกคะแนนเสียง (Vote) เป็นต้น

๔.๓) คัดเลือกผู้แทน/คณะผู้แทน ที่จะไปเข้าร่วมการประชุม ประกอบด้วยผู้แทนจากกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๔.๔) จัดทำหนังสือแจ้งรายชื่อผู้แทน (Nomination letter) เข้าร่วมประชุมให้กับผู้จัด

๔.๕) หนังสือแต่งตั้งผู้แทนเข้าร่วมประชุม (Credentials) และ/หรือหนังสือตรวจลงตรา (VISA) (หากจำเป็นต้องใช้)

๔.๖) ลงทะเบียนเข้าร่วมการประชุม เพื่อขอบัตรผ่าน (Priority Pass) สำหรับใช้เป็นหลักฐานว่า เป็นผู้แทนที่ได้รับมอบหมายให้ไปเข้าร่วมการประชุม

๕) จัดทำรายละเอียดของการจัดทำกรอบทำที่ของประเทศไทยต่อวาระการประชุมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

๕.๑) ศึกษาระเบียบวาระการประชุม (Agenda) และประเด็นที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย หรือที่ประเทศไทยถูกพาดพิง

๕.๒) ศึกษาและทำความเข้าใจมติที่ประชุม (Resolutions) และข้อตัดสินใจ (Decisions) ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรายงานผลการประชุมคณะกรรมการด้านสัตว์ของอนุสัญญา CITES รายงานผลการประชุมคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา CITES และรายงานผลการประชุมภาคีอนุสัญญา CITES (CITES CoP) ของครั้งก่อนหน้า

๕.๓) ทำความเข้าใจและสรุปประเด็นสำคัญของวาระการประชุมและเอกสารประกอบวาระการประชุม ที่มีผลกระทบต่อประเทศไทย

๕.๔) จัดทำกรอบทำที่ของประเทศไทย โดยการกำหนดทำที่ของประเทศไทยหลัก ๆ มี ๔ อย่าง คือ (๑) สนับสนุน (๒) คัดค้าน (๓) สงวนท่าที และ (๔) รับทราบและไม่ขัดข้องกับข้อเสนอ โดยหากในประเด็นสำคัญใดที่ประเทศไทยถูกพาดพิงในเอกสารประกอบวาระการประชุม ให้จัดเตรียมข้อมูลสำหรับการขอกล่าวถ้อยแถลง (Intervention) ในที่ประชุม เพื่อชี้แจงหรือรายงานความก้าวหน้าให้ที่ประชุมได้รับทราบ

๕.๖) จัดประชุมเตรียมการ ชักซ้อมความเข้าใจ และพิจารณาหาหรือเพื่อหาแนวทางหรือข้อสรุปในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามอนุสัญญา CITES ของประเทศไทย กับคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และ/หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็น ๒ ระดับ ดังนี้

- ในระดับหน่วยงานภายในกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช โดยการจัดประชุม คณะกรรมการด้านวิทยาการอนุสัญญา CITES และผู้เชี่ยวชาญด้านสัตว์กลุ่มต่าง ๆ ที่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รับผิดชอบ ได้แก่ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม (Mammals) สัตว์เลื้อยคลาน (Reptiles) นก (Birds) และแมลง (Insects) และ/หรือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในประเด็นวาระที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า สำนักวิจัยการอนุรักษ์ป่าไม้และพันธุ์พืช สำนักป้องกันปราบปราม และควบคุมไฟป่า กองนิติการ กองการต่างประเทศ เป็นต้น

- ในระดับประเทศ โดยการจัดประชุมคณะกรรมการอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ประจำประเทศไทย มีองค์ประกอบเป็นหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๘ หน่วยงาน ซึ่งมีปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ และผู้อำนวยการ กองคุ้มครองพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา เป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อนำเสนอข้อสรุปประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้อง สำหรับพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ และขอความเห็นชอบต่อกรอบท่าทีของประเทศไทย เพื่อเข้าร่วมการประชุมที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ กรณีที่เป็นการประชุม CITES CoP จะเป็นการตกลงว่าด้วยความร่วมมือของรัฐบาลในระยะยาวและการดำเนินงานภายใต้อนุสัญญาฯ โดยเรื่องทั้งหมดดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันรัฐบาลไทย ซึ่งเข้าข่ายมาตรา ๔ (๗) ของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ จำเป็นต้องเสนอกรอบท่าทีของประเทศไทยต่อวาระการประชุม CITES CoP เสนอต่อคณะรัฐมนตรี (ครม.) เพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป

๖) เข้าร่วมการประชุม

๗) จัดทำและเสนอรายงานผลการประชุมให้ผู้บริหารทราบตามลำดับ รวมทั้งแจ้งเวียนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบ และพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ประเทศไทยมีการดำเนินการเป็นไปตามพันธกรณีของอนุสัญญา CITES ต่อไป กรณีที่เป็นการประชุม CITES CoP ให้เสนอผลการประชุมให้คณะรัฐมนตรีรับทราบด้วย

เป้าหมายของงาน

การประชุมภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) เป็นการประชุมที่สำคัญ โดยจะมีผลกับประเทศไทยซึ่งเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญา CITES ในด้านการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการค้าระหว่างประเทศในชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าที่อยู่ในบัญชีแนบท้ายอนุสัญญา CITES ซึ่งหากประเทศไทยมีการวางแผนเตรียมตัวที่ดีตั้งแต่ต้น จะช่วยแก้ไขและลดประเด็นปัญหาที่ประเทศไทยมีส่วนเกี่ยวข้องลงได้ หรือทำให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากประเด็นปัญหาดังกล่าวที่อาจจะไม่สามารถดำเนินการได้ หรือหากมีประเด็นที่ประเทศไทยถูกฟ้องร้อง จะทำให้ประเทศไทยสามารถตั้งรับ หาวิธีการรับมือ และแก้ปัญหาได้ทันทั่วถึง โดยทุกการประชุมจะมีผลต่อการพิจารณาในการประชุมใหญ่ที่มีความสำคัญที่สุดคือ CITES CoP โดยจะมีการลงมติและการตัดสินใจเป็นครั้งสุดท้ายเกี่ยวกับการดำเนินการตามพันธกรณีของอนุสัญญา CITES ซึ่งมีผลต่อการค้าระหว่างประเทศของชนิดพันธุ์ในบัญชี CITES รวมทั้งการกำหนดมาตรการต่าง ๆ ที่ภาคีสมาชิก

จะต้องดำเนินการปฏิบัติ ซึ่งหากภาคีสมาชิกใดไม่มีการดำเนินการหรือปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนด จะถูกใช้มาตรการที่รุนแรง คือ ระวังการค้าชนิดพันธุ์ตามบัญชี CITES กับภาคีสมาชิก ดังนั้น เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามอนุสัญญา CITES โดยเฉพาะผู้ที่ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการประชุมภายใต้อนุสัญญา CITES และเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้แทนในการเข้าร่วมการประชุม ต้องมีความพร้อมและทำหน้าที่รักษาผลประโยชน์ของประเทศไทยในเวทีการประชุมเป็นไปอย่างรอบคอบ และมีประสิทธิภาพที่สุด ส่งผลให้ประเทศไทยยังสามารถดำเนินการนำเข้าและส่งออกชนิดพันธุ์ในบัญชี CITES ได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของประเทศไทยในการดำเนินการตามอนุสัญญา CITES อีกด้วย

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

เชิงปริมาณ

- ๑) มีกรอบทำที่ของประเทศไทยสำหรับแต่ละการประชุมภายใต้อนุสัญญา CITES ได้รับการรับรองจากที่ประชุม หรือคณะกรรมการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผู้บริหารระดับสูงที่มีอำนาจในการให้ความเห็นชอบ
- ๒) มีการจัดประชุมเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงาน/คณะกรรมการ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อรับทราบกำหนดการ สำคัญ/ประเด็นข้อกังวลที่เกี่ยวข้องของแต่ละการประชุม ตลอดจนพิจารณาหารือในประเด็นวาระที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย
- ๓) มีรายงานผลการประชุมภายใต้อนุสัญญา CITES สำหรับเสนอต่อผู้บริหาร และ/หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เชิงคุณภาพ

- ๑) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถดำเนินการเพื่อเตรียมการก่อนเข้าร่วมการประชุมภายใต้อนุสัญญา CITES ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ ลดข้อผิดพลาดจากการทำงานที่ไม่เป็นระบบ และสามารถดำเนินการได้ทันกำหนดเวลา
- ๒) เจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้แทนเข้าร่วมการประชุมภายใต้อนุสัญญา CITES ทั้งที่เป็นผู้เข้าร่วมในคณะผู้แทน และ/หรือผู้สังเกตการณ์ ได้มีความพร้อมก่อนเข้าร่วมการประชุม ทำให้การเข้าร่วมประชุมในแต่ละครั้งมีประสิทธิภาพ ป้องกันผลกระทบที่อาจจะเกิดผลเสียกับประเทศไทย และทำให้ประเทศไทยได้รับประโยชน์สูงสุด
- ๓) สนับสนุนการดำเนินการกิจการในการอนุวัติอนุสัญญา CITES ให้เป็นไปตามบทบัญญัติ (Convention text) มติที่ประชุม (Resolutions) และข้อตัดสินใจ (Decisions) แห่งอนุสัญญา CITES
- ๔) สามารถรักษาผลประโยชน์ของประเทศไทยในด้านการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าระหว่างประเทศ ส่งผลให้ประเทศไทยยังสามารถดำเนินการนำเข้าและส่งออกชนิดพันธุ์ในบัญชี CITES และประเทศไทยไม่ถูกเสนอใช้มาตรการลงโทษที่รุนแรงกับประเทศไทย

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

- ๖.๑ สามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการวางแผน บริหารการจัดการ และออกแบบระบบงานในการดำเนินงานให้เป็นไปตามอนุสัญญา CITES ในปีต่อ ๆ ไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศไทย

๖.๒ สามารถนำไปใช้อ้างอิงในการปฏิบัติงาน เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน และนำไปวิเคราะห์กระบวนการงานเดิม เพื่อปรับปรุงและพัฒนาขั้นตอนหรือกระบวนการทำงานใหม่ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในอนาคต

๖.๓ สามารถใช้เป็นมาตรฐานหรือแนวทางการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเข้าร่วมประชุมเจรจาระหว่างประเทศอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น ๆ ภายใต้งค์การมณฑลแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รวมทั้งหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สามารถปฏิบัติงานด้านการประชุมเจรจาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

๗.๑ ขั้นตอนการเตรียมการก่อนเข้าร่วมการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES CoP) มีลำดับขั้นตอนการดำเนินงานค่อนข้างมากและซับซ้อน มีระเบียบและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จำเป็นต้องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบ ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๗) ก่อนไปเข้าร่วมการประชุม ควรมีการวางแผนและศึกษาระเบียบที่เกี่ยวข้องให้ดี

๗.๒ รูปแบบหนังสือราชการ ตลอดจนขั้นตอนการเสนอหนังสือแก่ผู้บริหาร อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์ จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนแนวทางปฏิบัติให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ในช่วงเวลานั้น ๆ

๗.๓ เป็นงานที่ต้องมีการศึกษาและวิเคราะห์ในเชิงลึก สำหรับวางแผนกลยุทธ์เพื่อให้ประเทศไทยได้รับประโยชน์มากที่สุด จำเป็นต้องประสานขอความร่วมมือและขอข้อคิดเห็นจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

๘.๑ ข้อจำกัดด้านเวลาและขั้นตอนการเสนอหนังสือ กรณีติดช่วงระยะเวลาดำเนินการที่เป็นวันหยุดราชการหลายวัน ทำให้เกิดความล่าช้า ทำให้ต้องเป็นเรื่องเร่งด่วน

๘.๒ ความไม่เข้าใจต่อกฎระเบียบและข้อบังคับของการประชุม (Rule of Procedure) อาจจะทำให้เกิดความเข้าใจที่ผิดพลาดในการดำเนินการขออนุมัติเอกสารสำหรับการไปเข้าร่วมการประชุม ทำให้ไปเข้าร่วมการประชุมล่าช้าหรือไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้

๘.๓ การกำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุมแต่ละครั้งจะขึ้นอยู่กับความพร้อมและงบประมาณของภาคีสมาชิกที่รับเป็นเจ้าภาพจัด ซึ่งไม่สามารถคาดการณ์ช่วงเวลาที่จะชัดเจนได้ บางครั้งอาจจะมีปัญหาต่อการบริหารจัดการและดำเนินการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายภายใต้ข้อจำกัด

๙. ข้อเสนอแนะ

๙.๑ ควรมีการติดตามและประเมินผลจากการดำเนินงานตามขั้นตอนการเตรียมการสำหรับเข้าร่วมการประชุมภายใต้อนุสัญญา CITES เพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุง

๙.๒ ควรมีการทบทวนกลไกและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการประชุมภายใต้อนุสัญญา CITES เพื่อปรับปรุงวิธีการทำงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๙.๓ ควรมีการจัดประชุมเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานด้านอนุสัญญา CITES ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้รับทราบถึงปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากกระบวนการในการทำงานที่เกี่ยวข้องร่วมกัน เพื่อจะได้เป็นการเตรียมความพร้อมและลดความผิดพลาด สำหรับการดำเนินงานในอนาคตต่อไป

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

.....

.....

.....

๑๑. ผู้ร่วมดำเนินการ (ถ้ามี)

(๑)	-	สัดส่วนของผลงาน	-	%
(๒)	-	สัดส่วนของผลงาน	-	%
(๓)	-	สัดส่วนของผลงาน	-	%

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขอประเมิน

(นางสาววณิชยา นิลวิเชียร)

วันที่ ๑๒/มกราคม/๒๕๖๗

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
(๑)	
(๒)	
(๓)	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(นางสาวอภิญญา ใจแท้)

(ตำแหน่ง) ผู้อำนวยการส่วนบริหารอนุสัญญา

วันที่ 15 / มกราคม / ๒๕๖๗

(ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล)

(ลงชื่อ)

(นายประเสริฐ สอนสถาพรกุล)

ผู้อำนวยการกองคุ้มครองพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา

(ตำแหน่ง) วันที่ ๑๗ ม.ค. ๒๕๖๗

(ผู้อำนวยการกอง/สำนัก ขึ้นไป)

หมายเหตุ : ๑. คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อยสองระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป
อีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวก็ให้มีคำรับรองหนึ่งระดับได้
๒. การเสนอผลงานให้มีความยาวไม่น้อยกว่า ๕ หน้ากระดาษ A4

**แบบการเสนอข้อเสนอแนวความคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)**

๑. เรื่อง แนวทางการวิเคราะห์ความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในธรรมชาติของสัตว์ป่าตามอนุสัญญา CITES

๒. หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora: CITES) มีเป้าหมายเพื่อแสดงความร่วมมือในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ และการใช้ประโยชน์จากสัตว์ป่าและพืชป่าอย่างยั่งยืน ด้วยการใช้ระบบใบอนุญาต (Permit) เพื่อควบคุมการนำเข้า (Import) ส่งออก (Export) นำผ่าน (Transit) และส่งกลับออกไป (Re-Export) ของชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าที่อยู่ในบัญชีแนบท้ายอนุสัญญา CITES โดยก่อนที่จะออกใบอนุญาต ต้องมีการศึกษาและประเมินก่อนว่า การออกใบอนุญาตดังกล่าวนั้น จะไม่มีผลกระทบที่เสี่ยงต่อการใกล้สูญพันธุ์ของประชากรในธรรมชาติ ซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติของอนุสัญญา CITES

ดังนั้น การศึกษาวิจัยและสำรวจเพื่อได้ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง สำหรับนำมาประเมินหรือวิเคราะห์ทั้งในด้านการค้าและด้านการอนุรักษ์ เพื่อหาปัจจัยที่ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการใกล้สูญพันธุ์ของประชากรในธรรมชาติ และนำมาเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ เพื่อให้แน่ใจว่าการส่งออกในชนิดพันธุ์สัตว์ป่านั้น ๆ จะไม่มีผลกระทบที่ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการใกล้สูญพันธุ์ จึงจำเป็นต้องมีแนวทางหรือขั้นตอนที่ชัดเจนและเป็นมาตรฐานเดียวกันเพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในธรรมชาติของสัตว์ป่าตามอนุสัญญา CITES ในประเทศไทย ทั้งยังสามารถใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนสำหรับการพิจารณาการเปลี่ยนแปลงรายชื่อชนิดพันธุ์ในบัญชี CITES และจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนเพื่อควบคุมการค้าระหว่างประเทศสำหรับชนิดพันธุ์สัตว์ป่าที่มีการขออนุญาตส่งออกจากประเทศไทย โดยเป็นไปตามพันธกรณีของอนุสัญญา CITES

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

๓.๑ บทวิเคราะห์

อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora: CITES) มีวัตถุประสงค์เพื่ออนุรักษ์และคุ้มครองชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ซึ่งได้รับผลกระทบหรือถูกคุกคามอันเนื่องมาจากการค้าระหว่างประเทศ โดยใช้มาตรการระบบใบอนุญาต (Permit) ในการควบคุมการนำเข้า (Import) ส่งออก (Export) นำผ่าน (Transit) และส่งกลับออกไป (Re-Export) ของชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าที่อยู่ในบัญชีแนบท้ายอนุสัญญา CITES ซึ่งเป็นความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างประเทศผู้ส่งออกและประเทศผู้นำเข้า โดยประเทศผู้ส่งออกจะต้องศึกษาและประเมินสถานภาพของชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าที่จะมีการส่งออก ว่าการส่งออกในชนิดพันธุ์นั้น จะต้องไม่มีผลกระทบที่ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการใกล้สูญพันธุ์ของประชากรชนิดพันธุ์นั้น ๆ ในธรรมชาติ

ที่ผ่านมา ยังไม่มีการจัดทำแนวทางที่ชัดเจนสำหรับการประเมินหรือวิเคราะห์ความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในธรรมชาติของสัตว์ป่าตามอนุสัญญา CITES รวมถึงยังไม่มีเอกสาร งานวิจัย หรือข้อมูลทางวิชาการที่เพียงพอ สำหรับสนับสนุนการดำเนินงานด้านการค้าสัตว์ป่าระหว่างประเทศ ทำให้ไม่สามารถประเมินความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการค้าระหว่างประเทศต่อชนิดพันธุ์นั้น ๆ ได้ ดังนั้น การจัดทำแนวทางการวิเคราะห์ความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในธรรมชาติของสัตว์ป่าตามอนุสัญญา CITES จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยสนับสนุนและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ด้านอนุสัญญา CITES และเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนเพื่อควบคุมการค้าระหว่างประเทศสำหรับชนิดพันธุ์สัตว์ป่าที่มีการขออนุญาตส่งออกจากประเทศไทยอีกด้วย

๓.๒ แนวความคิด

กองคุ้มครองพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา ในฐานะเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ (Management Authority) และเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิทยาการอนุสัญญา (Scientific Authority) ตามอนุสัญญา CITES เป็นหน่วยงานที่มีภารกิจหน้าที่ในการพิจารณาออกใบอนุญาตส่งออกสัตว์ป่าตามพันธกรณีของอนุสัญญา CITES ดังนั้น แนวทางการวิเคราะห์ความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในธรรมชาติของสัตว์ป่าตามอนุสัญญา CITES นี้ จะช่วยให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน มีข้อมูลทางวิชาการที่มีคุณภาพและเชื่อถือได้ และมีวิธีการวิเคราะห์ผลกระทบที่ครอบคลุมทั้งในด้านการค้าและการอนุรักษ์ โดยผ่านกระบวนการดังต่อไปนี้

- ๑) การทบทวนการจำแนกชนิดพันธุ์
- ๒) การประเมินในด้านการอนุรักษ์
- ๓) การประเมินความเสี่ยงจากการนำสัตว์มาจากธรรมชาติ
- ๔) การประเมินผลกระทบจากการนำมาใช้ประโยชน์
- ๕) การประเมินผลกระทบจากการจากค้า
- ๖) การทบทวนกฎระเบียบและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- ๗) การประเมินประสิทธิภาพของมาตรการในการจัดการที่มีอยู่
- ๘) การวิเคราะห์ความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในธรรมชาติของสัตว์ป่า

ซึ่งสิ่งเหล่านี้ จะมาช่วยสนับสนุนในการดำเนินงานด้านการพิจารณาออกใบอนุญาต และเป็นข้อมูลสนับสนุนในการจัดทำข้อเสนอหรือการพิจารณาการแก้ไขบัญชีแนบท้ายอนุสัญญา CITES ของประเทศไทย

๓.๓ ข้อเสนอ

ข้อเสนอการพัฒนาแนวทางการวิเคราะห์ความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในธรรมชาติของสัตว์ป่าตามอนุสัญญา CITES โดยมีวิธีการดำเนินการดังนี้

- ๑) ทบทวนและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานจากเอกสารวิชาการ วารสาร รวมทั้งเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- ๒) ศึกษาข้อมูลด้านชีววิทยา เช่น ลักษณะทางสัณฐานวิทยา การแพร่กระจาย สถานภาพ ถิ่นที่อยู่อาศัย การเจริญเติบโต การสืบพันธุ์ อาหาร เป็นต้น
- ๓) ศึกษาด้านโครงสร้างประชากร โดยใช้วิธีการสำรวจที่เหมาะสมเพื่อประเมินจำนวนประชากรทั้งในธรรมชาติและในสถานที่เพาะเลี้ยง
- ๔) ศึกษาด้านการเพาะพันธุ์ในกรงเลี้ยง
- ๕) ศึกษาข้อมูลด้านการค้าทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ เช่น โควตาการส่งออก ประเทศที่มีการนำเข้า ลักษณะการใช้ประโยชน์ เป็นต้น
- ๖) ศึกษาภัยคุกคาม

๗) ศึกษากฎระเบียบและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง

๘) ประเมินและวิเคราะห์ข้อมูล

๙) สรุปผล พร้อมเสนอข้อเสนอแนะต่อมาตรการการจัดการ

๓.๔ ข้อจำกัดที่อาจจะเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

๑) ประเภทของชนิดพันธุ์สัตว์ป่า เช่น สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม สัตว์เลื้อยคลาน นก และแมลง อาจจะมีวิธีประเมิน หรือใช้ข้อมูลมาประกอบในการวิเคราะห์ผลที่แตกต่างกัน จะต้องมีการทบทวนเอกสารเพิ่มเติม

๒) ในการสำรวจสัตว์ป่าในธรรมชาติบางชนิด อาจเข้าถึงได้ยาก ทำให้ขาดข้อมูลทางชีววิทยา จำนวนประชากร อาจจะทำให้ได้ข้อมูลไม่เพียงพอสำหรับนำมาประเมินผลกระทบต่อความอยู่รอดของชนิดพันธุ์นั้น ๆ ในธรรมชาติ

๓) ความสามารถในการจำแนกชนิดพันธุ์ที่ถูกต้องแม่นยำ จำเป็นต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญในการจำแนก

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๔.๑ เป็นแนวทางให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง มีเอกสารอ้างอิงมาใช้ในการดำเนินงาน และการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ลดความผิดพลาดในการทำงาน และได้ผลลัพธ์ที่เป็นข้อมูลที่มีคุณภาพ น่าเชื่อถือ ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนการดำเนินงานหรือกำหนดมาตรการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

๔.๒ สนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการพิจารณาเกี่ยวกับความอยู่รอดของชนิดพันธุ์ในธรรมชาติ เพื่อประกอบการพิจารณาออกใบอนุญาตส่งออกให้เป็นไปตามพันธกรณีของอนุสัญญา CITES

๔.๓ เป็นแนวทางสำหรับการจัดเตรียมข้อมูลสนับสนุนสำหรับการจัดทำข้อเสนอในการแก้ไขบัญชีแนบท้ายอนุสัญญา CITES ตลอดจนพิจารณาข้อเสนอในการแก้ไขบัญชีแนบท้ายอนุสัญญา CITES ในชนิดพันธุ์สัตว์ป่าที่อยู่ภายใต้การดูแลรับผิดชอบของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

๔.๔ สามารถพัฒนาหรือปรับปรุงเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตประเภทอื่น ๆ ได้

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๕.๑ มีการจัดทำคู่มือ/แนวทางการวิเคราะห์ความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในธรรมชาติของสัตว์ป่าตามอนุสัญญา CITES

๕.๒ มีการเผยแพร่คู่มือ/แนวทางการวิเคราะห์ความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในธรรมชาติของสัตว์ป่าตามอนุสัญญา CITES

๕.๓ มีข้อมูลทางวิชาการสำหรับนำมาวิเคราะห์ความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในธรรมชาติของสัตว์ป่าที่ประเทศไทยมีการอนุญาตให้ส่งออก

(ลงชื่อ)

(นางสาววาณิชยา นิลวิเชียร)

วันที่ ๑๒/มกราคม/๒๕๖๗

ผู้ขอประเมิน